

mirno vsaki svojo pot, in Allah bodi z vami! R'-ibn-džan je poštenjak, to vam prisegam pri očeh svojega očeta!»

S sladkimi besedami privabiš kačo iz zemlje, veli arabski pregovor. Urbanovi sovražniki, ki so ga ravnokar še hoteli linčati, so jo kar zaobrnil in vikali:

»Allah naj te ohrani, dobri R'-ibn-džan!« —

Besedavelj pa je povabil Urbana v gosti. Črni Hasan je prinesel riža s poprom, koštrunovo pečenko s citronami, banane, v masti raztopljene, in sladice. Skrbel je pa tudi za čibuke in »ardili« (nargile) in serviral črno kavo. — Ko se je »R'-ibn-džan« drugo jutro, bogato obdarovan, poslavljaj, se je lepi Fatimi takoj za botra ponudil — »zakaj pa ne, kadar bo treba!« — in obljubil Ahmedu, da pošlje za strica Osmana al-Džavâlkîja sod najboljšega cvička v izganjanje hentanega šejtana . . . Preteto ne bodi!

Ahmedu in Fatimi se ni treba več skrivati pod platanami, alojami in granatovim grmovjem, bogato posutim z ognjenordečimi cvetovi, in se poljubovati na samem v bajnosvetlih nočeh, ker se gresta zdaj lahko javno pri belem dnevu izprehajati in razgovarjati.

Veleučena očeta pa mrcvarita in secirata potrpežljivi jezik velikega proroka z gorečnostjo, ki se ne da nadkriliti! Zastonj jima je rigal na dvorišču stari osel, kateremu je bil dal Ahmed po nasvetu strica Osmana pravi čas nasuti peska v uho! In daleč okolo in okolo prelepega mesta Bim-el-Bam ni z lepa najti hujših prijateljev, kakor sta Abdul Slovožok pa Kara Besedavelj.

Slovo.

Milostno nebo ti bodi,
Albertina, Albertina!
Naj ti vere ne prelomi,
Kot si ti jo prelomila! —
Jaz sem hrepenel po tebi,
Kakor hrepeni cvetlica
Po hladilu tihe rose:

Cvet je rosa porosila —
Moje lice — grenka solza
V morju tog se je topila
Duša moja, njega klela,
Ali za-te je molila:
Milostno nebo ti bodi,
Albertina, Albertina!

Aleksij Nikolajev.

